

Az autonómiáért itthon és Európában

— ◆ —

**AZ ERDÉLYI MAGYAROK
KÉPVISELŐJE
AZ EURÓPAI PARLAMENTBEN**

— ◆ —

Az elmúlt hónapok magyar szempontból legfontosabb eseményének a magyarországi parlamenti választásokat jelölhetjük meg, illetve az azokat megelőző nemzetegyesítő törekvéseket, mint amilyen a határon túli magyarok gyorsított honosítása és választási regisztrációja. Azáltal, hogy a külhoni magyar választópolgárok is szavazhattak, a magyar országgyűlés nemzetgyűléssé vált, aminek történelmi jelentősége van. Az Erdélyi Magyar Néppárt partiumi vezetői egybehangzóan jelentették ki az április 6-i voksolás után, hogy a polgári-kereszténydemokrata pártszövetség újbóli győzelme „a mi győzelmünk is, hiszen az Erdélyi Magyar Néppárt stratégiai partnere a Fidesz – Magyar Polgári Párt”. Amúgy a Néppárt önkéntesei az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács demokráciaközpontjaival vállalva a százezernél is több erdélyi levélsvavazatnak közel a kétharmadát segítették célba juttatni, ezért mindenkit, aki a honosítás, regisztráció és szavazatgyűjtés folyamatában részt vett, elismerés illet. A választás körülményeiről, tanulságairól és következtetéseiről több írás is szól jelen lapszámunkban.

Az erdélyi és partiumi magyarok közképviseletének és érdekvédelmének ellátása tovább-

ra is állandó témája a honi közbeszédnek, már csak azért is, mert negyedszázaddal a kommunista diktatúra bukása után sem mondhatjuk el, hogy közösségi és egyéni jogainkat megnyugtatóan biztosítja Románia és az Európai Unió, amelyeknek alanyi jogon vagyunk – vagy kellene legyünk – teljes jogú polgárai. Ezt a témát érintő írásainknak az ad rendkívüli aktualitást, hogy május 22-25. között minden felnőtt román és uniós állampolgárt az urnákhoz hívnak, hogy megválasszák az Európai Parlament tagjait a következő öt évre. Romániában és Magyarországon 25-én lesz a szavazás, ki-k állampolgársága és bejelentett lakhelye szerint voksolhat.

A Néppárt álláspontja az EP-választások kérdésében egyértelműen kiolvasható a Csillagos Hírek jelenlegi számából is, de a pártnak a Partiumért felelős alelnöke is leszögezte nemrég egy interjúban: „Mi az autonómiáért fogunk kampányolni ebben az időszakban.” Önrendelkezésünk élharcosa pedig az a Tőkés László, aki Románia uniós tagsága óta képviseli az erdélyi magyarokat az Európai Parlamentben, és ezt a munkát folytatni fogja, mivel a magyarországi kormányerők össznemzeti jelöltlistát indítanak, s ezen az EMNT elnöke,

egyben az EMNP védnöke befutó helyen szerepel.

Az erdélyi magyar politikai összefogás nem valósult meg az RMDSZ önérték-értékesítő, köldöknéző viszonyulása miatt, a szövetség inkább a bukaresti kormányoroszakat választotta, az EP-választások tárgyában nincs sem koherens, sem tartalmas, sem hiteles üzenete. Program helyett, az autonómiaküzdelem felvállalása helyett üres frázisokkal és látványelemekkel kampányolnak jelöltjei, az adófizetők költségén. Járvák az országot keresztül-kasul, városi showmúsorokon, falusi eszem-iszomokon, majálisokon, egyházi alkalmakon szónokolnak, félbemaradt vagy elfuserált beruházásokon vagdossák a trikolór avatószalagokat, pózolnak a kameráknak. S mivel az összefogást elutasította, az RMDSZ azt is kinyilvánította: nincs szüksége minden erdélyi magyar voksra politikusaiknak érvényesüléséhez – másfajta legitimációra alapoz.

Jelen lapszámunkban a romániai magyar közélet olyan aspektusairól is olvashatnak, amelyek igazolják azt a közvélekedést, hogy az 1989 decemberében elindított rendszerváltást folytatni és gyorsítani kellene.

Az erdélyi magyarok is részesei a Fidesz–KDNP választási győzelmének

A nemrégiben lezajlott magyarországi országgyűlési választás előtt számtalanszor elhangzott, hogy a mi szavazataink „csak” egy, legfeljebb két mandátum sorsáról dönthetnek. Aztán a Fidesz–KDNP elsőpró győzelmet aratott, a szavazatszámolás és a mandátumok elosztása során pedig egyre inkább nyilvánvalóvá vált, hogy éppen azon az egy mandátumon múlik, hogy az új Orbán-kormánynak meglesz-e vagy sem a kétharmada az Országgyűlésben. Meglett, és egy mandátumon múlt.

Az Erdélyi Magyar Néppárt büszkén vállalja, hogy hozzájárult stratégiai partnerének választási győzelméhez. A Tőkés László európai parlamenti képviselő által vezetett Erdélyi Magyar Nemzeti Tanáccsal közösen az Erdélyből származó mintegy 400 ezer honosítási kérelem több mint a felének, illetve a 135 ezer erdélyi regisztrációs kérelem kétharmadának benyújtásában segítettünk. Önkénteseink az EMNT demokráciaközpontjaival vállaltva az összesen több mint 100 ezer erdélyi levélszavazatnak közel a kétharmadát segítették célba juttatni. Közel 1200 önkéntesünk dolgozott a választást megelőző hetekben, hogy mintegy 67 ezer erdélyi levélszavazatot begyűjtsön és eljuttasson a magyar külképviseletekre.

Nekünk és a többi, Magyarországon kívül élő magyar közösségeknek rendkívül fontos, hogy a Fidesz–KDNP folytathatja munkáját. Négy évvel korábban ugyanis olyan nemzetpolitikai folyamatok indultak be, amelyek feldtetni képesek velünk még a rossz emlékü 2004. december 5-i népszavazást is, amikor az agresszív balliberális agymosás hatására a magyarországi többsége elutasította, hogy állampolgárságot kapjunk. Nem szabad azt sem elfelejtenünk, hogy a Magyarországot 1998 és 2002 között vezető első Orbán-kormány dol-

gozta ki és alkalmazta a státustörvényt, amely a könnyített honosítás első lépése volt. Egy másik fontos erdélyi vonatkozású megvalósítás a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem létrehozása, amely azóta is egyre nagyobb sikerrel működik. A 2010-ben kormányra kerülő Fidesz–KDNP-kormány új alaptörvényt fogadott el, lehetővé tette, hogy mi, külföldi magyarok is állampolgárságot kapjunk, végül szavazati jogot is biztosított nekünk. Ez pedig nem más, mint a határmódosítás nélküli nemzetegyesítés erőteljes folytatása. A Fidesz–KDNP kormányzása pedig számunkra garancia arra, hogy a nemzetegyesítés folytatódni fog. Az elszakadt részekben élő magyar közösségek pedig száz év óta először

visszaigazolhatták ezt a politikát azáltal, hogy több mint 95 százalékuk a folytatásra szavazott.

Miért fontos a Fidesz–KDNP kétharmada az Országgyűlésben?

Orbán Viktor kormánya négy évvel ezelőtt olyan folyamatokat indított el Magyarországon, amelyek sok esetben alapjaiban változtatták meg az ország gazdasági, pénzügyi, szociális rendszereit. A Fidesz nem csupán azt tervezte és tette, hogy itt-ott módosít az előző balliberális kormányok „hagyatékán”, hanem saját határozott elképzelései szerint, sok területen meglehetősen radikálisan, teljesen újat és mást hozott létre. Az előző kormányzati ciklusban is kétharmados többsége volt a kormánynak az Országgyűlésben. Ennek folytán gyorsan és hatékonyan tudta megvalósítani terveit és elképzeléseit. Egy kormány működése szempontjából a kétharmados parlamenti többség rendkívül hasznos eszköz, mivel hatékonyságot biztosít programja gyakorlatba ültetéséhez. A kétharmados többség nem ördögtől való, hanem épp hogy ez biztosítja a lendületet a hatékony cselekvéshez, persze abban az esetben, ha egy kormánynak határozott és konkrét tervei vannak arra, hogy mit is kezd a társadalommal, a gazdasággal, az országgal. Az Orbán-kormánynak pedig megvoltak a határozott elképzelései. Nem mindegyik bizonyult sikeresnek, nem mindegyik volt népszerű, négy év után azonban mégis bebizonyosodott, hogy a magyarok túlnyomó többsége azt akarja, hogy a Fidesz–KDNP-kormány folytassa munkáját. Ennek eszköze pedig az újabb kétharmados többség, amivel az új és az előző négy évben elkezdett programokat tovább lehet vinni.

NYILATKOZAT

Örvendetes, hogy magyar nemzeti érdekeinknek elsőbbséget biztosítva, az Orbán Viktor miniszterelnök vezette Fidesz–KDNP a magyar összefogást Kárpát-medencei szintre emelte, és a külföldi nemzetrészek képviselőjelöltjeit nemzeti listán nevezte az Európai Parlamentbe. „Ez olyan történelmi cselekedet, amely visszafordíthatatlanul kovácsolja egyggyé a nemzetet, mégpedig nem csupán a szavak, a gesztusok szintjén, hanem a politikai cselekvés mezején” – állapítja meg Pásztor István, a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke.

2009–2014 időszakában az európai parlamenti magyar néppárti képviselőlet jól működött. Tizennégy fideszes és kereszténydemokrata képviselővel együtt három erdélyi és két felvidéki, összesen tizenkilencen képviseltük a nemzetet.

Most is az az alapvető érdekünk, hogy minél többen nyerjünk mandátumot az Európai Parlamentbe – ezt viszont hazug propagandával semmiképpen sem érhetjük el. Hiteles képviselőre van szükségünk mind Bukarestben, mind Budapesten, mind Brüsszelben.

A nemzeti lista többi tagjával együtt ennek szellemében köszöntöm Bocskor Andrea kárpát-aljai, Deli Andor délvidéki és Gubik László felvidéki képviselőjelöltek, nem utolsósorban pedig a nyugati diaszpóra és Erdély képviselőiként Schöpflin Györgyöt és a szintén erdélyi születésű Gál Kingát, aki a Fidesz EP-képviselőjeként már 2004 óta a szívén viseli a Kárpát-medencei magyarság sorsát.

Nagyvárad, 2014. április 29.

Tőkés László
erdélyi európai képviselő

„Légy magyar, hogy európai lehess!”

INTERJÚ TÓKÉS LÁSZLÓVAL, A FIDESZ-KDNP NEMZETI LISTÁJÁNAK ERDÉLYI JELÖLTJÉVEL

– Ön a Fidesz jelöltlistáján indul az európai parlamenti választáson, ami példátlan az erdélyi magyar politika viszonylatában. Mennyiben más ez a helyzet az Ön előző két EP-választási szerepléséhez képest?

– A Fidesz nemzeti listája a 2010-ben végrehajtott nemzetpolitikai fordulat újabb állomása. A külhoni állampolgárság megadása után 2014-ben a nemzet választott, az országgyűlésből nemzetgyűlés lett. Most a nemzeti lista formálisan is beteljesíti azt, amit mi az elmúlt öt évben már megvalósítottunk Brüsszelben. A magyar néppárti képviselőt – tizenkilenc magyar EP-képviselőt a Kárpát-medencéből – ahogy eddig is, ezután is egyként áll ki a magyarság érdekei mellett, éljenek bárhol a világon, tizenötmillió magyar nevében beszélünk Brüsszelben, Strasbourgon. Erős Európában erős Magyarországra, erős magyar nemzetre van szükségünk. Ehhez a kulcs az önrendelkezés. Kiállunk Magyarországot, a magyar nemzet és a magyar nemzetrészek önrendelkezése mellett. Ezek egymást erősítik. Ez a magyarság XXI. századi európai útja. Ha választási jelszavakban szeretnénk megfogalmazni a magyarság európai képviselőjének állomásait, akkor először is idézzük fel a 2007-es jelmondatunkat: „Unió, Erdéllyel!” 2009-2014 között az Európai Parlamentben a magyar néppárti delegáció a következő szlogen jegyében dolgozott: „Magyar unió az Európai Unióban”. A következő ciklusban ki kell állnunk a magyar nemzet érdekeiért. Mert európaiak csakis úgy lehetünk, ha vállaljuk magyarságunkat. Maurits Coppietersnek, az Európai Szabad Szövetség (EFA) alapítójának mondása szerint: „Légy flamand, hogy európai lehess”. Magyar olvasatban, a nemzeti összetartozás klasszikus költői átfogalmazásában ez a példamondat a következőképpen hangozhatna: „Magyarnak lenni Európában – ez a mi munkánk, és nem is kevés.”

– Kit fog képviselni a következő években az Európai Parlamentben? Mennyiben befolyásolja majd a munkáját az, hogy egy másik tagország választásán nyer mandátumot? Ezt néhányan úgy értelmezik, hogy „cserbenhagyta” az erdélyi magyarokat.

– Hogy Orbán Viktor miniszterelnököt parafrazáljam, egyetlen szóban tudom ezt megválaszolni: „Folytatom”. Folytatom a hét éve elkezdett munkát az Európai Parlamentben, ahogy eddig, úgy ezután is a magyar nemzet, és ezen belül az elszakított nemzetrészek, kiváltképpen az erdélyi magyarság érdekeiért küzdök. Magyarország az Alaptörvényben rögzítette a külhoni közösségeikért viselt felelősséget. Ennek az alkotmányos felelősségvállalásnak is eleget teszünk akkor, amikor nemzeti listát állítunk az európai választásokon. Másfelől: eddigi életutamat figyelembe véve el tudja bárki is képzelni rólam azt, hogy

cserbenhagyom az erdélyi magyarságot, hogy nem szeretett népemért és szülőföldemért dolgozzam? Sokat támadtak az elmúlt huszonöt évben, a kommunisták és a szekusok nem tudták megbocsátani nekem 1989 Temesváráját. De nem véletlen, hogy az erdélyi magyar EP-képviselők közül egyedül csak és kizárólag engem támadott meg a szocialista párt-

vezetés az autonómia melletti brüsszeli kiállásom miatt, abszurd és a legrosszabb időkert idéző koncepciók pert komponálva. Továbbra is Nagyváradon lakom, és továbbra is lojális állampolgára maradok mind Magyarországnak, mind Romániának. A két ország érdekei egyébként jelentős mértékben egybeesnek – csak a hatalomhoz öncélúan ragaszkodó pártelit fejében ellentétesek.

– Erdélyben elmaradt a magyar összefogás az EP-választásra. Ön szerint miért nem sikerült megegyeznie a három erdélyi magyar pártnak?

– Tankönyvbe illő esete annak, amikor a rövid távú és szűkkeblű pártpolitika felülírja a nemzeti érdekeket. Már csak a választási matematika is azt diktálta volna, hogy legyen összefogás, hiszen az EP-választásokat szabályozó törvény a koalíciók számára ugyanúgy ötszázalékos küszöböt ír elő, mint a pártok számára külön-külön. Ezt várták el a pártpolitikuskól az erdélyi magyarok is, tehát valószínűsíthetően az összpárti listának mozgósító hatása lett volna, megismételhetők volna a már kétszer elért közel kilencszázalékos részvételi arányunkat, és megmaradt volna a legkeve-

sebb három erdélyi magyar EP-képviselőnk. (És ha még ehhez hozzávesszük a Fidesz-KDNP nemzeti listáját: négyen dolgozhattunk volna erdélyi magyarságunkért is.) Az RMDSZ viszont másképpen döntött: az erőpolitikát választotta, elutasította az összefogást, elűtötte a baráti jobbot, és eleve lemondott egy képviselői helyről, mert legjobb esetben is két tulipános képviselő lesz a kollégánk Brüsszelben. És jelentős kockázatot vállaltak ezzel, hiszen ha nem sikerül megugorniuk az ötszázalékos küszöböt, akkor RMDSZ-esek nélkül maradunk az EP-ben. De ez már az ő felelősségük, meghozták ezt a döntést, az Erdélyi Magyar Néppárt vezetői viszont – jókora bölcsességről téve tanúbizonyságot – inkább nem állítottak listát, mert kétszer öt százalékos lehetetlen lett volna hozni, nagy a kettős kiütés kockázata. Kelemen Hunorék viszont tizenkilenc lapot húztak, lelkük rajta. Részemről béke van, bízom a választók bölcsességében.

– Mi lehet a tétje az erdélyi magyar közösség szemszögéből az Európai Parlament következő öt éves ciklusának?

– A magyar nemzet megérkezett az Európai Unióba és a XXI. századba. Mindenki, aki csak Magyarországon vagy csak Romániában képes gondolkodni, még a XX. században él, a XX. század foglya. Huszonöt éves tapasztalat igazolja, hogy az erdélyi magyarság önrendelkezését aligha várhatjuk Bukaresttől. Ellenükben nem tudjuk megvalósítani, de a meggyőzésükhöz szükség van az egységes nemzeti fellépésre országhatárokon innen és túl. Az autonómia sikeres európai gyakorlat, előbb-utóbb belátják ők is. Másfelől: Erdély hagyományosan a tolerancia földje, Európában nálunk mondták ki először a vallásbékét. Ennek a toleranciának a szellemében lépünk fel minden őshonos európai kisebbség védelmében. Saját bőrünkön tapasztaltuk meg, milyen másodrendű állampolgárnak lenni. Nem engedhetjük, hogy Európában másodrendű polgárok éljenek – sem egyének, sem közösségek szintjén. Közel száz esztendeje (1921-ben) tette közzé a nemzeti autonómia apostola, Kós Károly „Kiáltó szó” című röpiratát. Éppen itt az ideje, hogy aktualizáljuk. A XXI. században – többek között – a legfontosabb üzenet így hangozhatna: „Mi, tizenötmillió dolgozó, adózó, anyagi és kultúrértékeket produkáló polgár felséges erőgyarapodása vagyunk Európának. [...] Nyíltan és őszintén valljuk: inkább vagyunk lojálisak, mint rebelisek, inkább építők, mint rombolók, inkább nyílt barátok, mint titkos ellenségek. De azzal a feltétellel, ha megadatik számunkra az új keretek között az a minimum, melyet mi nemzeti kultúránk, ősi szokásaink, faji öntudatunk, szociális érzésünk, gazdasági fejlődésünk szempontjából ezerszázalékos múltunk tanulságaképpen nélkülözhetetlennek tudunk.”

Tőkés László az erdélyi magyarokat képviseli az Európai Parlamentben

INTERJÚ TORÓ T. TIBORRAL, AZ ERDÉLYI MAGYAR NÉPPÁRT ELNÖKÉVEL

– Az Erdélyi Magyar Néppárt nemrég közvitára bocsátotta autonómiatervezetét. Miért éppen most?

– Az elmúlt 25 évben közel egy tucat olyan tervezet született az erdélyi magyar közösség műhelyeiben, amelyek az autonómia valamely formájával foglalkoznak. Ezek közül kettő került a bukaresti parlament elé, és mindkettő elbukott. Aztán az RMDSZ egy évvel ezelőtti kongresszusán bejelentette, hogy kidolgozza és a parlament elé terjeszti a Székelyföld autonómiájáról szóló törvénytervezetet. Megmondom őszintén, ennek örültünk, mivel azt gondoltuk, hogy ezzel valahogyan kimozdul a holtpontról az autonómia ügye, és a bukaresti magyar képviselet is aktívabb lesz e téren. Csakhogy közben eltelt egy egész év, és nem történt semmiféle előrelépés. Ráadásul az RMDSZ vezetői többször is azt mondták, hogy széles körű vitára bocsátják a tervezetet, de azóta sem hallott senki semmit róla. Ezért úgy döntöttünk, hogy közzétesszük saját tervezetünket, erre március közepén sor is került. A koncepció ott van a Néppárt honlapján, bárki hozzáférhet. A mi elképzeléseink szerint nem csak a Székelyföld és a Partium kaphatna autonómiát, hanem minden olyan romániai régió, amely igényli azt. Azért bocsátottuk közvitára a tervezetet, mivel ez egy rendkívül fontos ügy, és a lehető legszélesebb körű konszenzust igényli a magyar közösségen belül. Mi nem akarunk titkolózni, az autonómia ügyét valóban az autonómia érdekében kívánjuk előrébb vinni azokkal az eszközökkel, amelyek a rendelkezésünkre állnak.

– A Néppárt karavánt indított, amelyen az autonómiatervezetét kívánja népszerűsíteni. Mit várnak ettől a körüttől?

– Erdély-szerte, a Székelyföldön és a Partiumban is találkozni kívánunk az emberekkel, hogy érthetően elmagyarázzuk, mi a lényege az elképzelésünknek. Nagyon fontos, hogy a szakértők munkáján túl az emberek minél szélesebb körben megértsék, miről is van szó, és mi a tétje annak, hogy a térség, ahol élnek, rendelkezik-e vagy sem valamilyen fokú önállósággal. Hogy megértsék, az autonómia lényege tulajdonképpen az, hogy a közösségek mindennapi életét meghatározó döntések legnagyobb része ezeknek a közösségeknek a szintjén szülessen meg, mivel azt mindenki a saját bőrén is meg tapasztalhatja, hogy a központosított állam, a helyi ügyekben is döntő központi hatalom mennyire meg tudja nehezíteni az életet. Az idő is sürget, hiszen az 1989-es rendszerváltozás óta eltelt 25 év, felnőtt egy generáció, a magyar közösség bukaresti képviselete pedig nem sokat, csak ideiglenes és visszacsinálható eredményeket tud felmutatni ezen a téren. Azt kívánjuk elmagyarázni minden érdeklődőnek, hogy

megnyugtató módon, hosszú távon és megbízhatóan csakis az autonómia jelenthet megoldást a közösségünk számára – és hangsúlyozom: nem csak a Székelyföld, a Partium vagy Erdély, hanem az ország egésze számára.

– Közeledik az európai parlamenti választás, a Néppárt pedig úgy döntött, hogy nem állít jelöltlistát. Mi ennek az oka?

– Mi abból indulunk ki, hogy az erdélyi magyar közösségnek alapvető érdeke, hogy a lehető legtöbb képviselője legyen az Európai Parlamentben. Ezért a korábbi EP-választási tapasztalatok alapján úgy gondoltuk, maximalizálni kell az esélyeket: egyrészt minél több bejutásra esélyes jelölt legyen, másrészt a lehető legtöbb ember menjen el szavazni. Erre az egyetlen logikus megoldás az lett volna, ha az erdélyi magyar politikai pártok összefognak, és választási koalíciót hoznak létre. Ennek törvényi akadályja nem volt, hiszen a parlamenti választásokkal ellentétben, az európai parlamenti választáson a koalíciók esetében is ugyanaz a választási küszöb – az érvényes szavazatok 5 százaléka –, mintha egy párt külön indulna. A választási koalíció létrehozásának gondolata nem új keletű, már egy évvel ezelőtt hozzákezdünk az előkészítéséhez. Több ízben megkerestük az RMDSZ vezetőit: üljünk tárgyalasztalhoz, és az esélyeket higgadtan latolgatva egyeztessünk. Ők azonban még tárgyalni sem akartak, számukra a saját párt-szimbiolumuk és a szűk csoportérdekük fontosabb volt, mint az egész közösség érdeke: kizárólag saját jelöltlista indításában gondolkodtak. Pedig ők is tapasztalhatták volna, ha kimozdulnak irodáikból: az erdélyi magyar közösség elemi erővel igényli azt, hogy vezetői és politikai pártjai összefogjanak. Miután a vá-

lasztási koalíció terve az RMDSZ különutassága miatt füstbe ment, az Erdélyi Magyar Néppárt számára egyetlen felelős döntés lehetősége maradt: nem indít önálló jelöltlistát. Nem kívántunk részese lenni egy olyan veszélyes folyamatnak, amely akár a brüsszeli magyar képviselet elvesztéséhez is vezethet.

– A Néppárt korábban többször is leszögezte, hogy Tőkés Lászlót, a párt védnökét tekinti a legalkalmasabb személynek arra, hogy az erdélyi magyar közösséget képviselje Brüsszelben és Strasbourgban. Továbbra is így gondolják?

– Azt hiszem, minden túlzás nélkül elmondható, hogy Tőkés László az utóbbi huszonöt év legnagyobb erdélyi magyar történelmi személyisége. Ő volt az, aki negyed évszázaddal ezelőtt elindította a temesvári forradalmat, ezzel pedig szikrája lett a romániai rendszerváltozásnak. Ő az, aki 2007-ben, majd 2009-ben is európai parlamenti mandátumot nyerve az erdélyi magyarok szavazataival az utóbbi hét évben mindvégig következetesen és hitelesen képviselte az Európai Parlamentben az erdélyi magyar közösség érdekeit, autonómiatörekvéseinket. Ki lenne hát alkalmasabb ennek a munkának a folytatására, mint az erdélyi magyar politikusok közül a legnagyobb nemzetközi ismertségnek, elismertségnek és tekintélynek örvendő Tőkés László? Ez egy percig sem volt számunkra kérdéses.

– Tőkés László mégsem itthon, hanem Magyarországon, a Fidesz-KDNP listáján indul. Miért?

– Bár a hivatalos felkérés csak nemrég történt meg, már régóta nyílt titok Orbán Viktor miniszterelnök felajánlása, hogy a Néppárt védnöke a Fidesz-KDNP listáján induljon az EP-választáson. Tőkés László döntésében, miszerint elfogadja a felkérést, minden bizonnyal komoly szerepet játszott a Néppárt Országos Választmányának határozata is, amelyben – látva az RMDSZ megátalkodottságát – a felajánlás elfogadására kértük őt. Megelégedéssel fogadtuk a FIDESZ döntését a jelöltlistáról, amelyen védnökünk, az EMNT elnöke az erdélyi magyarok képviselőjeként az előkelő harmadik – biztos befutó – helyen szerepel. Különleges, történelmi jelentőségű döntésről van szó, hiszen első ízben fordul elő, hogy egy magyar pártszövetség jelöltlistáján a Magyarország határain túl élő magyar közösségek képviselői is részt vesznek. Tőkés Lászlón kívül ugyanis szerepelnek a listán Kárpátalja, Délvidék és Felvidék képviselőjelöltjei is. Ez tehát egy öszsznemzeti magyar jelöltlista, amely egy újabb lépés a határmódosítás nélküli nemzetegyesítés folyamatában, amelyet az Orbán-kormány 14 évvel ezelőtt kezdett el, most pedig folytathat a nemrégiben lezajlott országgyűlési választáson elért kétharmados győzelem után. A

A korrupció árnyéka vetült az RMDSZ-re

A főügyészség Országos Korruptióellenes Igazgatósága (DNA) bűnvádi eljárást indított a Bihar Megyei Tanács alelnöke, Kiss Sándor ellen. Az RMDSZ Bihar megyei szervezetének elnöki tisztségét szinte másfél évtizede betöltő vállalkozót, aki tucatnál is több nagyváradi cégben érdekelt, s akinek kétes üzleteiről és kapcsolatairól sokszor cikkezett a román sajtó az évek során (a magyar jobbra csak mentegette), csúszópénz elfogadásával, hivatali visszaéléssel és pénzmosással gyanúsítja az ügyészség. A vádhatóság egyelőre csak három, 2003 és 2006 közötti ügyet ismertetett közleményében, amelyek során Kiss Sándor összesen egymillió euró csúszópénzhez jutott. Eljárás indult Kiss néhány barátja és üzlettársa ellen is, köztük a szintén kétes hírű üzletember, a plázaépítő Mudura Sándor, Medgyessy Péter ex-miniszterelnök protezsáltja, Miklóssy Ferenc, a debreceni Keviép Kft. ügyvezetője, Miklóssy Ferenc László, a váradi Eco Bau Construct Kft., Bojtor Vilmos László üzletelő, Beneamin Rus és Gheorghe Ioan Roatiş vállalkozók, akiket bűnrészességgel gyanúsít az ügyészség. A három ügyben a megvádoltak közel 9 millió euróval károsították meg az államot, illetve a megyei önkormányzatot. Ingatlanpanamák, import-exportügyletek, pénzmosás, trükkös beruházások, csúszópénzek – ezek a vád sarokkövei.

Kiss a sajtóban poénkodva reagált az ellene indított eljárásra, hiszen Romániában úgymond minden fontos ember vádlott, miért pont ő lenne kivétel? (Más olvasatban: ha mindenki korrupció, ő miért lenne tisztességes?) Tíz éve figyelik, vizsgálják, gyanúsítják folyamatosan, sőt már azelőtt is meggyűlt a baja a törvénnyel, a tévészerelőből lett potentát neve többször felbukkant különféle sötét ügyekben, egyszer még egy pornóbotrányban is, de nem találtak rajta fogást. A bűndözökök nem tudtak vagy nem voltak hajlandók vádat emelni ellene. Sokan tudni válik, hogy mind ő, mint Mudura a volt kommunista politikai rendőrség máig befolyásos főtisztjével üzleteltek együtt, az sem kizárt, hogy a Securitate titkos, negyedszázada fel nem fedett

számláiról származó pénzt forgatták és fialtatták. Ceauşescu hírszerző szolgálata mesés vagyona tett szert a külkereskedelmi forgalom „megvámolásából” és a nemzeti kisebbségek kiárulásából az 1980-as években, a rendszer bukásakor 1989-ben az ICE Dunărea nevű fedőcég bankszámláin négy milliárd dollár kamatozott. Azóta él a közvélekedés, hogy a pénzt a számlák kezelésével és valutaügyletekkel megbízott szekus tiszték szívták le és fektették be a sajátos román piacgazdaságba, részben önmaguk vagy rokonaik által, részben erre kiszemelt vagy külföldről hazatelepedett civilek révén.

Mint közölték: a közel egy évtizede folyó nyomozás hajrájában a DNA segítséget kapott a Román Hírszerző Szolgálattól (ami meglepetés), valamint a magyarországi, németországi és holland jogi hatóságoktól, ráadásul Kissék ügyleteinek egyes száalai az Egyesült Államokig nyúlnak. Közben az RMDSZ holdudvarából már elindult a mentőakciónak szánt propaganda: a magyar közösségben azt terjesztik

a „jóinformáltak”, hogy Kiss és társai a román hatalom áldozatai. És hogy ha Kiss bukik, akkor magával ránthatja a többi választott vagy kinevezett magyar elöljárót is, köztük Biró Rozália szenátort, Kiss Sándor rokonát és üzlettársát (nem melleleg a tulipános Szövetségi Képviselők Tanácsának elnökét), illetve famulusát, Szabó Ödön parlamenti képviselőt, aki maga számos kétes ügyletnek volt tudója és részese az évek során. Valahányszor vezető RMDSZ-es politikus ellen felmerült a korrupciós vád, a párt mindig megpróbált politikai mártírt faragni belőlük, még azután is justizmordot kiáltva, hogy egyeseket jogerősen elítéltek. De ezek közül sincs senki börtönben, ellentétben több román politikussal, közéleti személyiséggel, tehát nem igaz, hogy az igazságszolgáltatás részrehajlóan működik a kisebbségek rovására. Mert az kevéssé hihető, hogy a hatalom belköreibe került magyarok kivétel nélkül tisztességesek és becsületesek, miközben a többiségiek nagyrészt korrupciósak.

Az Erdélyi Magyar Néppárt partiumi vezetői az újabb korrupciós botrányba keveredett Kiss Sándor Bihar megyei RMDSZ-elnök lemondását kérték egy sajtótájékoztatón. Ez nemcsak az erdélyi magyar társadalom számára lehetne hasznos, hanem példaként állhatna valamennyi hazai korrupció politikus előtt is. Zatykó Gyula, Szilágyi Zoltán és Csomortányi István sajnálatosnak nevezték, hogy 1996 óta a magyar vezetők körében folyamatosan felmerül a korrupció gyanúja. Annál is inkább szomorú ez, hogy az egész erdélyi magyar társadalmat bélyegzik meg az emberek azon RMDSZ-es vezetők miatt, akik korrupciós ügyekbe keverednek.

→

Fidesz–KDNP jelöltlistája tehát Kárpát-medencei szinten valósítja meg azt a magyar egységet, amelyet itthon, Erdélyben az RMDSZ különutasága miatt nem valósulhatott meg.

– *Kit fog képviselni Tőkés László az EP-ben? A Fidesz–KDNP-t?*

– Tőkés László személye és értékrendje elválaszthatatlan Erdélytől, az erdélyi magarságtól. Talán nem túlzás azt mondani, hogy az elmúlt negyedszázadban szervesen beépült nemzeti identitásunkba. Természetes tehát, hogy elsősorban az erdélyi magyarok érdekeit fogja képviselni az Európai Parlamentben, ahogy azt eddig is tette. De védnökünk nemcsak az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT), hanem a Kárpát-medencei Magyar Autonómiatanács (KMAT) elnöke is, és alaposan ismeri a Kárpát-medencei magyar kö-

zösségek problémáit, igényeit és törekvéseit. E közösségek számára pedig kivétel nélkül az autonómia valamilyen formája jelenthet megoldást. Tőkés László az elmúlt hét évben is felemelte szavát és kiállt az autonómia ügye mellett az EP-ben, következetesen képviselve az erdélyi magyarok ügyét. Semmilyen változás nem lesz ebben, a következő években is ugyanezt teszi majd.

– *Csak hogy magyarországi EP-listára, így Tőkés Lászlóra az erdélyi magyarok nem szavazhatnak. Kire voksoljanak tehát itthon?*

– A kérdés jogos, hiszen egy jogállamban a szavazat a demokrácia, a közösségi akarat egyik legfontosabb megnyilvánulási eszköze. Csak hogy a mi kisebbségi helyzetünk Romániában – és itt egyrészt a magarság kollektív jogaira, másrészt az erdélyi magyar közösségen belüli állapotokra, a po-

litikai képviselet monopóliumára gondolok – minden, csak nem ideális jogállami és demokratikus keret, és ezt nem szabad elhallgatni. Az erdélyi magyaroknak most nem adtak választási lehetőséget. Úgy látom, legfeljebb arról beszélhetünk, hogy szavazzunk-e vagy sem, pontosabban: érdemes-e szavaznunk vagy sem. A magam részéről úgy gondolom, az RMDSZ nem érdemli meg a szavazatunkat. De mindenki döntse el maga, érdemes-e szavaznia, én hiszek az erdélyi magyarok józan ítélőképességében. A legfontosabb kérdésre a választ már megadtuk: lesz brüsszeli képviselet, az erdélyi magyarok európai képviselője továbbra is Tőkés László, hiszen ő a biztos befutó harmadik helyen szerepel a Fidesz–KDNP jelöltlistáján, tehát folytathatja munkáját az Európai Parlamentben.

Csődös gazdaságpolitika

Az RMDSZ megint a magyar érdek ellen szavazott

Március elején hirdette ki a román államfő azt a törvényt, amely elővásárlási jogokkal nehezíti meg a romániai termőföld külföldi tulajdonba kerülését. A jogszabály módosítja a 2001-ben elfogadott 268-as számú földtörvényt, amire azért volt szükség, mert 2014. január 1-jétől megszűnt a külföldiek földvásárlását megakadályozó moratórium.

A törvény elővásárlási jogot biztosít egy földterület társtulajdonosainak, bérloínek, a szomszédos telkek tulajdonosainak, az adott településen lakó gazdáknak és az államnak. Az államfő javaslatára a jogszabályba bekerült az a kölcsönösségi elv is, miszerint az Európai Unió más tagállamainak állampolgárai csak annyi földet vásárolhatnak Romániában, amennyit az ő országukban megvásárolhat egy román állampolgár. Egy másik, sajátosan román kitétel: az országhatár menti 30 kilométeres sávban található földterületeket csak a védelmi minisztérium jóváhagyásával lehet eladni.

Felelőtlenségnek minősítette a Romániai Magyar Gazdák Egyesülete (RMGE) a képviselőház április 8-i döntését, amellyel elutasította azt a törvénytervezetet, mely értelmében a mezőgazdasági és erdőterületek első telek könyvi bejegyzése ingyenes lenne, a felméréssel járó szakértői munkát pedig hektáronként 400 lej értékben, állami költségvetésből térítenék meg. Az egyesület közleményében arra figyelmeztet: a mezőgazdaság egyik legnagyobb gondja éppen a területek jogi helyzetének tisztázatlansága, a mezőgazdasági területeket zsebszerződéssel adják-veszik, a vidéki pályázatok telekelés hiányában jelentős közösségi agrár- és vidékfejlesztési támogatástól esnek el. Az RMGE álláspontja szerint a legnagyobb kár a kisgazdákat, a kis- és elaprózott földterületek tulajdonosait éri, melyekből legtöbb éppen Erdélyben található. A gazdaegyesület szerint a legnagyobb csalódás, hogy az RMDSZ 18 képviselője közül egyetlenegy sem szavazta meg a tervezetet.

Az adóemeléseket támogatják

Romániában törvényszerű, hogy az üzemanyagok árának emelése minden áru és szolgáltatás drágulásához vezet, az RMDSZ mégis egyetértett az üzemanyagok jövedéki adójának literenként 7 eurócentes emelésével. Ennek következtében az üzemanyagárak 6 lej fölé emelkedtek, megelőzve ezzel a Magyarországon, Lengyelországban, Bulgáriában vagy Ausztriában dívó árakat. A fogyasztási cikkek és szolgáltatások általános drágulá-

A meg sem épült észak-erdélyi autópálya maradványai a Berettyó mentén

sa elkerülhetetlen a következő 3-6 hónapban, az éves infláció vélhetően meghaladja majd a 0,5 százalékot. „Úgy tűnik, hogy valahányszor az RMDSZ kormányra lép, átkerül egy párhuzamos világba, amelynek semmi köze nincs a valósághoz, és amelyben az RMDSZ oligarchái elfelejtik, hogy a kormányzati tisztségek megszerzése után – törvényszerűen – bekövetkező melldöngetés és önajnázás nem váltja ki az igazi munkát. Holott ennek elvégzését ígérték mindannyiszor a választási kampányokban a jóhiszemű erdélyi magyaroknak” – reagált erre a Néppárt, emlékeztetve: az RMDSZ néhány éve hatalmi tényezőként egyetértett a közzféra béreinek 25 százalékos csökkentésével, most pedig ellenvetés nélkül támogatja a láthatóan gazdasági és szociális koncepciók nélkül kormányzó Ponta-kormány idétlenkedését. Az RMDSZ-nek sincs semmilyen alternatív elképzelése a költségvetési lyukak befoltozására, sem az újabb és újabb adók bevezetését követelő Nemzetközi Valutaalap-

tól való függés csökkentésére.

Április eleji közleményében az EMNP rámutat: „Az RMDSZ vezetőit láthatóan az sem zavarja, hogy az észak-erdélyi autópálya-építés, amelynek folytatását a kormány az üzemanyag jövedéki adójának emeléséből befolyó pénzből ígéri, ugyanúgy a betartatlan ígérek sorába tartozik Romániában, mint a nemzeti kisebbségek jogainak bővítése és garantálása. Azt követően, hogy Victor Ponta kormányfő a napokban kerek-perec kijelentette: nem lesz semmiféle autonómia és pontum, ismét bebizonyosodik, hogy a kampányokban fűt-fát ígérő, bárkivel kormányra lépő RMDSZ-es politikusok »Együtt az autonómiáért!« jelszava üres és cinikus kampányígéret. Ugyanolyan, mint az az állítólagos autonómiatervezet, amellyel az RMDSZ hónapok óta eteti az erdélyi magyarokat, vagy mint a régiósítás kapcsán látványosan beharangozott, majd sorra elbukott és elfeledett megyei népszavazási kezdeményezések. De ilyen a »Magyar érdeket Brüsszelbe!« szlogen is, amelytől az RMDSZ európai parlamenti képviselő-jelöltjei újabb ötvenyi »brüsszeli érdekérvényesítést« remélnek.

Az RMDSZ-es kormányok teljesítményéről

Románia nehezen boldogul az EU-s támogatásokkal. Hiába járt az országnak ebben a 2007-2013-es költségvetési ciklusban 19 milliárd euró támogatás, ennek csak egynegyedét, 4,8 milliárdot sikerült lehívnia. Mivel az ország évente közel másfél milliárd eurót fizet be a közös költségvetésbe, így az unió legszegényebb tagállama nettó befizető 9 milliárd euróval. „A ti inkompetenciátok, a mi csődünk” felirattal tüntettek azok, akik tudni vélik, hogy az európai pénzek elosztását intéző tisztségviselők saját cégeikhez vagy ismerőseik és rokonaik vállalkozásaihoz irányítják az uniós pénzeket. Nem elég, hogy a támogatások lehívásában kullogó az ország, Brüsszel a pályázatokhoz kötődő szabálytalan közbeszerzések miatt számtalanszor büntette Romániát abban az időszakban, amikor az RMDSZ színtre mindig kormánytényező volt.

Miféle érdekképviselet ez?

Egyre többen ismerik fel, hogy az RMDSZ ismét eladta magát egy tál lencséért a hatalomnak. Pontosabban csupán néhány tulipános aktivistának az előbbre lépését eredményezte az, hogy a magát az erdélyi magyarság egyedüli legitim képviselőjének hazudó párt koalícióra lépett a bukaresti kormányoldal kétes erkölcsű, képességű és szándékú alakulataival. A kormánykoalíció vezető ereje, a Szociáldemokrata Párt (PSD) ugyanis alig néhány hét alatt több olyan kardinális kérdésben is a magyar érdekekkel szöges ellentétben álló álláspontot fogalmazott meg, amelyek rendezését az RMDSZ kormányra lépése feltételül szabtta.

1. Bejelentették: nem építik meg az észak-er-

délyi autópálya Marosvásárhely és Brassó közötti szakaszát, helyette gyorsforgalmi út létesül, amennyiben meglesznek rá az anyagi források.

2. Bár a magyar oktatási vonal létrehozása a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetemen szintén része a koalíciós megállapodásnak, az illetékes miniszter az egyetem rektorának retorikáját átvéve az egyetemi autonómia megsértésének nevezte a politikum beavatkozását. Vagyis elfogadta, hogy az egyetemnek jogában áll áthágni egy hatályos törvényt – az oktatási törvényt, amely kimondja, hogy köteles létrehozni a magyar főtanzsékeket –, és a jogszabály betartására a kormány sem kényszerítheti rá. Tehát nemhogy az

önálló magyar tagozat, de még a bizonyos fokú önállóságot biztosító magyar főtanzsékek megalakítása sem történt meg, pedig a 2011 elején életbe lépett oktatási törvény hat hónapos határidőt írt elő. A miniszter cinkosságát látva az egyetem magyar vezetőségében lévő magyarok lemondtak, közben pedig a marosvásárhelyi táblabíróság jogerős ítéletben utasította el azt a keresetet, amelyben erdélyi magyar civil és politikai szervezetek a MOGYE szerkezetét leíró egyetemi chartát kifogásolták. A Néppárt lemondásra szólította fel Kelemen Hunor miniszterelnök-helyettest és Király András oktatásügyi államtitkárt, akik sunyítva szemlélik a marosvásárhelyi egyetemi botrányt.

3. A védelmi miniszter kijelentése szerint – a koalíciós paktumban foglaltakkal ellentétben – nem kell magyar prefektus Maros megyében. Késnek az RMDSZ által beígért alprefek-

ERDÉLYI MAGYAR
NÉPPÁRT

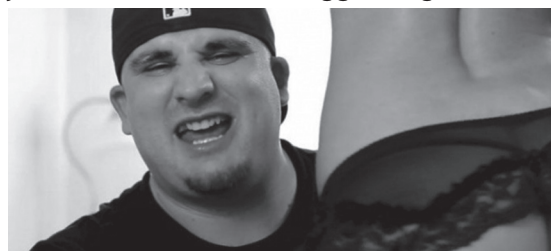
HISZÜNK ERDÉLYBEN!

Bihari pornóbotrány

AZ RMDSZ AGÓNIAJÁNAK ÚJABB EPIZÓDJA

Az Erdélyi Magyar Néppárt Bihar megyei szervezete március 20-án közleményben hívta fel a figyelmet a nagyszalontai MIDESZ – az RMDSZ egyik ifjúsági szervezete – helyi elnökének, Laczikó Csabának pornóvideókban való szereplésére. A leleplezést követően lemondás és elhatárolódás helyett mosdatásba, valamint sárdobálásba kezdett az erkölcsi fertőt is felkaroló tulipános gépezet. A szecszenmosdatási kísérletekre reagálva a Néppárt Bihar megyei szervezete egy második közleményt is kiadott, emlékeztetve, hogy már első alkalommal is konkrét, egyértelmű kérdéseket intéztek az RMDSZ Bihar megyei vezetőihez, épkezláb válaszok helyett azonban ismét csak rágalmakat és légből kapott vádakat kaptak. „Mint ahogyan konkrét válaszok nélkül maradtunk az elhíresült Ady-központ felépítésére szánt 1,1 millió euróból hiányzó 800 ezer euró sorsát, vagy az egyéb kétes ügyeket illetően is. Pedig a Szövetség érdeke is azt kívánná meg, hogy tisztázza magát erdélyi magyar közösségünk előtt, jelen esetben a pornóbotrány kapcsán.”

A Néppárt úgy látja, hogy a felelős- és következménynélküliség továbbra is általános jellemzője a tulipános érdekképviselőnek, annyi változott csupán, hogy korrupciós botrányaik sorát immár pornóbotrány is gyarapítja. Idézzük a közleményt: „Volt honnan eltanulni, hogy politizálás címszó alatt hogyan nézzék semmibe választóikat, gondoljunk csak arra, hogy elvbarátaik, a Nagyváradra rendszeresen visszajáró MSZP-s politikusok milyen módszerekkel és rágalmakkal támadják a kétharmados többséggel megválasztott

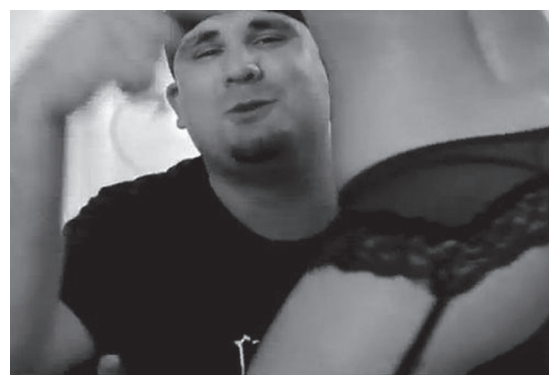

Orbán-kormányt. Bizonyára tőlük tanulták a most is alkalmazott kommunikációs gyakorlatot miszerint, ha elfogynak az észérvek és már magyarázhatatlan egy botrány, akkor el kell kezdeni jó hangosan fasisztázni és szélsőségeszni. Egy valamikor szebb napokat látott és minden erdélyi magyar számára fontos politikai szervezet agóniájának újabb epizódja ez, mely lassan végleg elsüllyed a korrupció, a politikai prostitúció, a kettős beszéd és a folytonos mellébeszélés mocsarában. Ennek az elharapódzó kaoszoknak és értékek nélkülségnek kézzel

fogható tünete a nagyszalontai eset és az a már-már hisztérikus mód, ahogyan reagáltak annak nyilvánosságra kerülésére.”

A Néppárt párhuzamot lát a magyarországi balliberálisok ámokfutása és a látszólag a Fideszhez dörgölőző, de valójában a Medgyessy-Gyurcsány-Bajnai-Mesterházy klikkhez ezer szállal kötődő RMDSZ itthoni mesterkedései között: „A nagyszalontai MIDESZ-RMDSZ pornóbotrány még egy hasonlóságot tett láthatóvá a tulipános politikai vezetés és magyarországi szocialista szövetségeik között. Ha valamelyikük lebukik és bajba kerül, többé nem kap védelmet, rögtön elhatárolódnak tőle és védtelen marad. Ez a hálátlan sors, Simon Gábor sorsa lett osztályrésze nem egy korrupciós botrányba keveredett RMDSZ-es politikusnak. Így tagadja most le a tulipános vezetés a botrányba keveredett és a választási kampányban még első számú szövetséges nagyszalontai MIDESZ-t. Legyen ez intő jel mindenkinek, akinek kisebb-nagyobb mértékben van vaj a fején és az RMDSZ szekerét tolja: jegyezzék meg, ha bajba kerülnek, egyedül maradnak!”

És amire azóta sem kapott választ a közvélemény, csak mellébeszélést, mocskolódást és lapulást: „Kérdezzük tehát ismét a Bihar megyei RMDSZ vezetőitől és magától Török László szalontai polgármestertől, hogy a helyi MIDESZ elnök által népszerűsített trá-

gárság, pornográfia és deviancia általános is az érdekképviselő ifjúságpolitikájának részét képezik-e? Kérdezzük, hogy vannak-e még felbukkanásra váró pornóbotrányok az RMDSZ-en belül, hiszen jól emlékszünk még Kiss Sándor megyei elnök ügyére, amikor a 2000-es évek elején egy kiskorúakkal forgatott pornófilm-botrány ügyészségi vizsgálatából csak nehezen tudta magát kimosni? Harmadszor kérdezzük, hogy mennyi közpénzt kapott az elmúlt években a Bihar Megyei Tanács, illetve Nagyszalonta város kasszájából a MIDESZ úgynevezett ifjúsági feladatai ellátására, és ezekből az összegekből fordítottak-e a pornóklipke forgatására? Végezetül kérdezzük, ezúttal lesz-e felelőse az RMDSZ-en belül az újabb botrány, vagy szokás szerint ismét eltussolják az ügyet?”

A pornóbotrány minden politikai következmény nélkül maradt, ami jellemző az RMDSZ elmúlt évekbeli erkölcsi alapállására: vizet prédikálnak, de bort isznak. Nemhogy a MIDESZ-elnök nem mondott le, de az interneten elindított hozzászólás-kampány humorosnak és jópofának igyekezett beállítani az ifjú tulipános vezér „sokoldalúságát”. Sem a szervezet tiszteletbeli elnöke, Cseke Sándor nagyváradi református vallásánár, sem a szalontai RMDSZ-elnök, Török László polgármester, sem mindannyiuk felettesei, Kiss Sándor megyei elnök és Szabó Ödön ügyvezető elnök nem siettek elhatárolódni, sőt, befolyásukat latba vetve a bihari sajtót is arra készítették, hogy bagatellizálni próbálja a pornóbotrányt. A Néppártnak a közleményeiből egyenesen kicenzúráztatták a Kissre és korábbi pornóügyére vonatkozó részeket.

tusi kinevezések is.

4. A Román Kulturális Alap egyetlen lejjel sem támogat olyan fontos eseményeket és kulturális intézményeket, mint például a Kolozsvári Magyar Napok, a marosvásárhelyi Nemzetközi Könyvvásár és a Nemzeti Színház, a temesvári és a székelyudvarhelyi magyar színház, az Alter-Native filmfesztivál, a Film-tett folyóirat, a Vásárhelyi Forगतag, a kolozsvári Szent István-napi Nemzetközi Néptánc-találkozó, miközben a kulturális miniszter maga az RMDSZ elnöke, az államtitkár pedig a párt nőszervezetének egyik vezetője. Az Erdélyi Magyar Néppárt álláspontja szerint a hosszú távú, méltányosságot garantáló megoldás csakis strukturális változtatással és a kulturális autonómia elvének gyakorlatba ültetésével biztosítható.

5. Továbbra is sorozatos vegzálásoknak, feljelentéseknek, bírósági pereknek és pénzbün-

tetéseknek vannak kitéve azok a romániai magyarok, akik a magyar nemzeti jelképeket nyilvánosan használják. A székely zászló ellen a román kormánybiztosok, valamint román nacionalista pártok és civil szervezetek folytatnak hadjáratot, újabban bírósági döntés is akadályozza a közterületen való felvonását. Az RMDSZ a magyarok jogbiztonságának ígéretével kampányolt és lépett kormányra, miközben Romániában sem a kisebbségek jogait, de az alapvető emberi jogokat sem tartják tiszteletben, hiszen egy uniós országban a kisebbségeknek szabadon kellene használniuk közterületen a szimbólumaikat.

6. A kommunista rezsim által elkobzott és elrabolt magyar magán- és közösségi vagyonok restitúciója és kárpótlása továbbra is elégtelen és részleges, mártírjaink rehabilitálása késik, nyelvi jogaink biztosítása álságos és bizonytalan, egyéb sérelmeinkről nem is beszélve.

Romániában a 80-as, 90-es éveket idézi a magyarellenesség mértéke jelenleg. Ennek egyik fő oka az elhúzódó gazdasági válság, mivel a kormányzó és ellenzéki pártok egyaránt a magyarellenesség érzelmek szításával próbálják elterelni a figyelmet arról, hogy nincs érdemi programjuk a helyzet javítására. A mostani magyarellenesség hangulat kialakulásában mindemellett kiemelt szerepet játszottak az RMDSZ mostani koalíciós partnerei, amelyek az elmúlt években sokat tettek a nemzetiségek közötti viszony megromlásáért. A szövetség pedig kormányerőként úgy tesz, mintha ez apró kellemetlenség, természetes jelenség volna. Elnöke, Kelemen Hunor nem átalotta kijelenteni egy friss interjújában: „Országos szinten jól működik a Szociáldemokrata Párttal kötött kormányzási egyezség.”

Csak kétszázaléknyit kérünk civil szervezeteinknek!

Tisztelettel felhívjuk a munkavállalók, adókötelesek figyelmét arra, hogy május 25-ig személyi jövedelemadójuk két százalékát felajánlhatják különböző civil szervezetek számára. Amennyiben ezt nem teszik meg, akkor az adólejek a román államnál maradnak, és ezt az állam – sajtóhírek szerint – az ortodox egyháznak utalja át. Kérjük Önöket, ne hagyják elveszni ezt a két százalékot, támogassák a nagyváradi Szent László Egyesületet, a szatmárnémeti Árpád Egyesületet vagy a zilahi Wesselényi Egyesületet! Kérjük mindazokat, akik szeretnék támogatni a nonprofit kulturális egyesületeinket, hogy töltsék ki a Csillagos Hírek ezen számában található űrlapokat, és juttassák el az EMNT és az EMNP irodáiba, lehetőleg május 20-ig. Figyelem: minden személy csak egyetlen felajánlást tehet, egyetlen civil szervezetet támogathat adójának 2 százalékával!

ASOCIAȚIA Szent László

CUI: 29297539

Cont: RO04 OTPV 2210 0053 7818 RO01

ASOCIAȚIA Wesselényi Miklós – Wesselényi Miklós Egyesület

CUI: 28864961

Cont: RO96OTPV380000417923RO01

ASOCIAȚIA Árpád Egyesület

CUI: 30180329

Cont: RO48OTPV280000620884RO01

CSILLAGOS HÍREK

Kiadja az Erdélyi Magyar Néppárt

Szerkesztőség címe:

410004 Nagyvárad,

Széles (Menumorut) utca 23.

tel.: 0040-762-248-691

e-mail: csillagos.hirek@neppart.eu

www.neppart.eu/20121023kiadvanyok.html

Megint választások!

Azon elmélkedem: vajon ki lesz az áldozat megint a maga teremtette mohóságában – meggondolatlanságában? Előre látni fogjuk: peregni fognak a nagy szavak – ígérek. Megint előtérbe kerülnek a „mindent az embereknek” – emlékeztünkbe vésett rongyos múltunkért.

Foszlányokra tépett reményünket fogja harangozni Ady Endre kollégiumának szelme! A költő kollégium előtt álló mellszobrának szeméből jéggá dermedt szégyent érzek – talán azt sugallja: „Te. Magatehetetlen áldozat! Ne az én nevémmel próbálj azzá válni, amit saját erődből képtelen vagy elérni – hiszen 22 évig éltetek a nevémmel eredménytelenül. Meddig akarjátok BUTÍTANI a zilahiakat?”

Hát igen. Ideje lenne, ha azok, akik még nem égtek ki teljesen, érzelmileg megérintenék, hogy az Ady Endre Kollégium viszszaalkalmazása csak akkor fog megtörténni Zilahon, ha felelősségteljes emberek fognak lépni, félretéve az egyéni érdekeket. Mélyen érzett méltósággal fogják kezelni az iskola ügyét.

Ez ilyen egyszerű!

Simonfy Irén festőművész

FORDULJANAK HOZZÁNK BIZALOMMAL!

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és az Erdélyi Magyar Néppárt közös irodáiban folyamatosan és ingyenesen segítenek a honosítási kérelmek iratcsomóinak összeállításában, a magyarországi választási névjegyzékbe való felvétel kérelmének kitöltésében. Irodáinkban rendszeresen tart kihelelyezett konzuli napokat Magyarország kolozsvári főkonzulátusa. Ezeken lehetőség van állampolgársági kérelmeket leadni, útlevelet készíttetni, egyéb, a konzulátus hatáskörébe tartozó ügyekben eljárni. Minden konzuli napon segítenek a regisztrációs lapok kitöltésében, átveszik a választási névjegyzékbe való felvétel kérelmének kitöltött űrlapjait. Aki útlevelet szeretne készíttetni, állampolgársági kérelmet leadni, az személyesen vagy telefonon jelentkezzen irodáinkban. A főkonzulátus munkatársai rendszeresen tartanak kihelyezett konzuli napot irodáinkban. Mindezek mellett lehetőség van Magyar Igazolvány, Pedagógus- és Diákigazolvány igénylésére is irodáinkban:

Nagyvárad:

Széles (Menumorut) u. 23.,
telefon: 0259/220-126.

Nagyszalonta:

Kossuth Lajos u. 4.,
0259/372-107.

Érmihályfalva:

Köztársaság (Republicii) u. 40.,
0259/355-552.

Margitta:

Köztársaság (Republicii) u. 47.,
0259/362-063.

Székelyhíd:

Libertății (Szabadság) u. 28.,
0765/141-043

Élesd:

Șoimul (Sólyomkő) negyed, T1, földszint
0743/830-162

Szatmárnémeti:

Árpád (V. Lucaci) u. 18.
telefon: 0261/768-110

Zilah:

Bercsényi (Andrei Șaguna) u. 12.
telefon: 0260/621-111

ERDÉLYI MAGYAR
NÉPPÁRT

HISZÜNK ERDÉLYBEN!